

Familie, vrienden en mede-muzikanten van Jan,

Afgelopen zaterdagmiddag. We lopen in Tilburg naar de stad en ineens gaat mijn telefoon. Hee Ralph, zeg het eens! Theo, ik heb niet zo'n goed nieuws, ons pap is vanmorgen overleden. Dan komen er allemaal herinneringen die ik vandaag met jullie wil delen.

Jan, als mede-muzikant, als bestuurslid, als mens...

Jan is in 1962 lid geworden van onze vereniging. Hij was toen 14jaar.

Van 1968 tot 2004 heeft Jan de opleiding van onze drumband verzorgd. Daarnaast was hij ook actief als slagwerker in ons fanfare orkest.

In 2004 ben ik samen met Jan in het bestuur gekomen. Ook als bestuurslid heeft Jan veel bijgedragen. Diverse functies werden vervuld: facilitair bestuurslid, penningmeester en ook vice-voorzitter. Ik herinner me de vergaderingen bij Jan en Marga thuis. Omdat ik dan altijd na mijn werk direct naar de Slangenburg reed, kreeg ik vaak soep en broodjes aangeboden. 'Ge het vast nog niet gegeten' zei Jan dan. Vasthoudend, eigenwijs, maar rechte doorzee herinner ik me Jan tijdens bestuursdiscussies. Maar altijd kon je een beroep op hem doen, een echt verenigingsmens! Jan is onderscheiden als Lid in de Orde van Oranje Nassau voor zijn vrijwilligerswerk in 2002.

Onze gezamenlijke factor was Philips, zoals ook bij veel mensen in ons orkest het geval is. Als ik weer eens voor een zakenreis naar China was geweest en weer op de repetitie kwam begroette Jan mij steenvast met Ni Hao Theo! (dat is goedendag in het Chinees). Daarna kwamen ook zijn verhalen weer.

Ook zijn vriend Cees Stavast werd bij het orkest betrokken met hand en spandiensten. Een anekdote wil ik jullie niet onthouden. Na een concert waarbij Cees ook meehielp met in-en uitladen van het slagwerk reden we achter hen aan. Opeens stopt de auto, waarna Jan en Cees beiden uitstapten. Nadat ze de auto binnenste buiten hadden gekeerd vroeg ik wat er aan de hand was. Het bleek dat ze de sleutel van ons berghok kwijt waren. Die was vast uit iemands broekzak gevallen. Later kwamen ze erachter dat de sleutel toch in de andere broekzak van Cees zat.

Nadat Jan ziek werd brak voor hem een moeilijke periode aan. Hij kreeg steeds meer moeite met musiceren. Maar zo lang het nog ging was hij aanwezig bij zijn Wilhemina! In 2020 werd hij gehuldigd vanwege zijn 60 jaar lidmaatschap. Jan stopte toen ook als muzikant en is erelid geworden. Ook daarna bleef hij zo nu en dan (Ralph haalde hem dan op) naar onze repetities komen, bleef betrokken en was aanwezig bij onze jaarlijkse verenigingsbarbeque. Bij ons Europaconcert zat Jan vooraan en zag je hem genieten.

Wij verliezen in Jan een muzikant en groot verenigingsmens!

Tot ziens Jan!

Theo Zijlman

Fanfareorkest Wihelmina Eindhoven